צבעו אותי :)

דצמבר 2019

אאלגן

חנוכה שמח

דבר המערכת

לאחר כשנתיים, עלון "אצלנו" שב לשולחן הסלון וזה מרגש!

עלון זה יוצא לאור לקראת סוף חודש דצמבר, בתקופת חג החנוכה וחג המולד, שני חגים המלאים באור ובזמן משפחתי .

נאחל לכולם חג שמח!

בעלון זה, תוכלו לקרוא על הנעשה בקיבוץ משולחנות המזכירות, קהילה, משק וחינוך וכמובן מפרי כתביהם של חברי הקהילה שלנו .

אנו רוצות להודות לכל מי שלקח חלק בעשיית העלון ומזמינות את כל המעוניין/ת לכתוב, לראיין ועוד ...ליצור איתנו קשר ,רעיונות למדורים ותוכן יתקבלו בברכה!

לקראת סיום אנו רוצות להודות לנאווה חברוני על שנים של עשייה בתרבות מצר ובעלון בפרט. תודה שהעשרת את כולנו בעלונים מעניינים ומגוונים !

וכמובן, תודה על הליווי בעריכת עלון זה !

בנוסף, אנו רוצות להודות לגלי שריג המוכשרת שערכה את שער העלון היצירתי!

מוזמנים/ות לצבוע אותו בצבעים אהובים !

קריאה מהנה !

צוות העלון

עדנה בראס, נילי שחר, אילה יחיא, רונית פרידזון, לליב דוידוביץ , יפעת מנחם-פרץ,

דור בכר וטליה דוברת.

אצלנו במזכירות ✶ יעקב דרומי

על עבודת המזכירות בשנת 2020 ועל בכלל / יעקב דרומי

אני שמח להיענות לבקשת הצוות החדש של "אצלנו" לכתוב לעלון המתחדש רשימה על עבודת המזכירות ועל ה"נושאים הגדולים" שעל סדר היום.

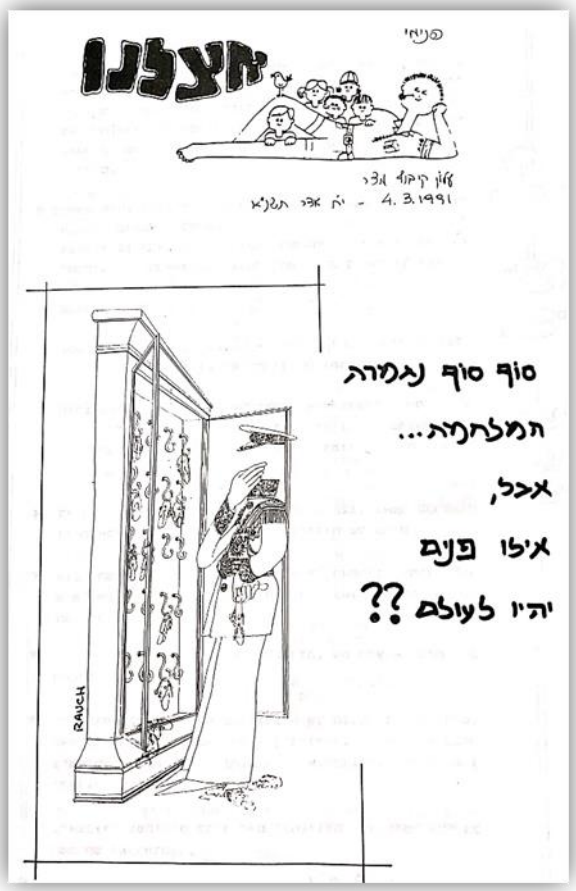

תוך כדי כך אני שולף אקראית אחד מעלוני "אצלנו" הישנים, שעירית ערכה אותם (ומונחים על השולחן בחדר המזכיר), פותח אחד ממרץ 1991, ומוצא את שער העלון שכתבה עירית:

"סוף סוף נגמרה המלחמה, אבל, אילו פנים יהיו לעולם?", התקופה: "סיום מצב החירום, וביום חמישי, הגחנו, שמחים וצוהלים ומוכנים לפורים, מתוך הניילונים וסרטי ההדבקה.

כשבמדינה יחזור הוויכוח הנצחי להחזיר או לא להחזיר שטחים - נקווה שלא ניכנס לשאלה "אם להחזיר או לא את הילדים לבתי הילדים".

החלק הראשון תמיד אקטואלי, השני כבר לא.

אנחנו אחרי שינויים מערכתיים באורחות החיים, וביטוי סימלי לכך הוא בקורס הכשרה לדירקטורים ונושאי משרה שהתקיים אצלנו בקיבוץ. בין המשתתפים סטודנטית אחת, שני סטודנטים וחייל בקבע, מצעירי הקיבוץ, לצד חברות וחברים מבוגרים יותר שמחזיקים בתפקידים בקיבוץ ומחוצה לו.

24 משתתפים בקורס חשוב זה, אותו יזמו ההנהלה הכלכלית והמזכירות, שנועד לתת כלי ניהול, ללמד ולשפר את ההתנהלות "הדירקטורית" ו"הניהולית" בפורומים הניהוליים אצלנו.

קורס זה, שכמותו מתקיים בעשרות קיבוצים, הוא חלק מתהליך ארוך וממושך שרואה ב"ניהול הקיבוצי" - ניהול מקצועי ומוקפד, שמטמיע נורמות של ניהול מקצועי, בכל התחומים (כלכלי, משקי וחברתי).

סדר היום של המזכיר, כמו-גם של המזכירות, הוא פועל יוצא מהחלטות הקיבוץ ומתהליכים שחברי המזכירות והקיבוץ מבקשים לקדם.

המזכיר הוא חלק מ"הנהלה פעילה" (צוות ד'), שפועלת לתיאום בין ממלאי התפקידים המרכזיים (מנהל המשק, מנהל הקהילה, מנהל כספים, מנהל כלכלי ומזכיר) שעוסקים בניהול "החיים החברתיים והכלכליים", הן בניהול השוטף והן בתיכנון וחשיבה לגבי אורחות החיים ופיתוח הקיבוץ, בהמשך הדרך.

עיון בפרוטוקולים של שיחות הקיבוץ ושל המזכירות הנשלחים באמצעות המייל לכל החברים – יכול ללמד הרבה על הנושאים המרכזיים שמגיעים לדיון והחלטה.

בתוכנית העבודה של המזכירות לשנים 2019 – 2020, קבענו לטיפול שורה של נושאים אסטרטגיים, לצד נושאים שוטפים וארגוניים שונים, שאציין את העיקרים שבהם -

1. תכנית לשיוך דירות - הצבנו יעד להשלים את "תקנון השיוך". הושקע מאמץ וזמן רב בהכנת חוברת סדורה ובה הצעה להסדרי השיוך של הבתים לחברים. התקיימה שורה של מפגשים, ובחודש הקרוב נחדש את הדיון בנושא זה בשיחת הקיבוץ).
עלינו להשלים את ההליכים הנלווים (שיש להם לוחות זמנים משלהם, ובמיוחד אלה הנוגעים למגע עם הרשויות), תכנית הפרצלציה, והגעה להסכמי חכירה אישיים בין החבר לרשות מקרקעי ישראל. נושא זה בו כרוכים "רכיבים" חברתיים וכלכליים צרך ועוד יצרוך לא מעט זמן ניהולי.

2. בהליך מורכב של ועדת דיור בוצעה שורה של מהלכים להקצאת דירות ומגרשים לבנים. האחרון שבהם היה "גדול" מהקודמים לו, והיה "לא פשוט" כלל ועיקר.

3. הערכות ל"הפשרת מגרשים נוספים" לבנייה – יחד עם מרכז המשק מתבצעת השלמת תכנית בינוי ותכנון של המגרשים והערכות "להכנה" של מנה נוספת של מגרשים, שתוכל לשמש קליטה נוספת בתקופה הקרובה, ומנות נוספות לאחר מכן.
נושא זה מצוי בטיפול אצל מתכננים שהקיבוץ שכר את שירותיהם ובדיונים מול מהנדסת המועצה. ההיתכנות למהלך זה משפיעה במידה רבה על ההערכות לקליטה נוספת של בנים אצלנו, שכן במצב הקיים כמעט ואין משאבי דיור זמינים.

4. מהלך קבלה לחברות של בני/בנות זוג של חברים/חברות בקיבוץ – הנושא היה בדיון מתמשך במהלך השנה הקרובה, במהלך שיזמה המזכירות ומוליכים אותו איריס ויובל, ואמור להגיע לידי סיום בתקופה הקרובה.

5. הכנה של תכנית אב למצר באשר לתשתיות (חדשות ושיקום קיימות), עם התייחסות מדורגת לתאי-שטח. בשלב זה יועד תקציב קטן לצורך איתור תשתיות קיימות המצויות בקרקע (ולא תמיד יודעים את יעודם המדויק), ובהמשך נידרש לתוכנית רחבה יותר (תכנית אב) שתיקח בחשבון את כיווני ההתפתחות.
ברור שהתשתיות ישנות ויש צורך במהלך כולל לאורך שנים קדימה, לשדרג אותן, תוך התייחסות לפרצלציה החדשה של המגרשים (תשתיות ציבוריות, ברמת העיקרון, צריכות לעבור בגבולות המגרשים, ככל שניתן, ולא בתוכן).

6. תכנית ל"אסטרטגיה פיננסית" של הקיבוץ במהלך משותף של המזכירות וההנהלה הכלכלית. מדובר במהלך משמעותי , ובשלב זה קיימת רק "סקיצה" של עיקרי הדברים. התכנית אמורה לשקף הערכה, בשלב ראשון (ובחינה סדורה יותר בהמשך) של השקעות ועלויות עתידיות בשורה של נושאים שיהיה צורך לקדם, בהתאם להחלטות שהקיבוץ יחליט עליהן (פיתוח, קרקעות, תשתיות זורמות ואחרות, תשתיות למגרשים לקליטה, ועוד.

7. ניהול תקציבים במצר - הנושא אמור להגיע להכרעה בשיחת הקיבוץ, בשאלה אם להמשיך לנהל את תקציבי החברים במצר או להעביר את יתרות התקציבים לחשבונות בנק פרטיים אותם ינהלו החברים.

8. בהעדר משאבי זמן – טרם ביצענו – הגם שהחלטנו לעשות זאת: בחינה ועדכון, אם נדרש, ב"מודל שלוש-הדלתות", הצעות לתיקונים בתקנון הפנסיה ובהתאם בקרן המילואים. אנחנו יודעים 'בגדול' מה הכיוון, וגם לכך תגיע המזכירות יחד עם הצוותים השונים.

נושאים אישיים ועניינים פרט מגיעים אף הם לשולחן המזכירות, ועם התקררות הלילות, גם עניין הקמינים המוסקים בעץ חוזרים לשולחן. בתמצית, אמנם "השוטף" משתלט לעיתים על "החשוב", ומשאבי הזמן מצומצמים, אך בסופו של יום כל הנושאים הללו יגיעו לידי גמר.

אצלנו בקהילה ✶ לאונרדו לם

לחברים שלום,

קצת על הנעשה בקהילה...

שנת 2019 כמעט מאחורינו, אנו נסיים אותה מאוזנים. הנהלת הקהילה כבר סיימה לשמוע ולהתרשם מרכזי הענפים והפעילויות, הופקו לקחים ונעשו תכניות לקראת תקציב 2020.

אין ספק שהשנה למספר ענפים היו הפתעות ושינויים, שעליהם נרחיב בהמשך.

<u>להלן תמצית ישיבות הנהלת הקהילה והנושאים שבהם עסקנו:</u>

<u>חינוך</u>: בתחילת שנת הלימודים, התמודדנו עם עזיבה של ילדים (מהקיבוץ, ערב פתיחת השנת לימודים) את מערכת החינוך לגיל הרך, דבר שפגע בתקצוב המערכת. מיד התארגנו, כשקלאודיה בראש, כדי למזער את הנזק. זה מוביל אותנו לחשיבה ולשאלות לגבי המחויבות שלנו כמערכת, והמחויבות של ההורים למערכת, ולעשייה של בדק בית פנימי, גם אם לפעמים לא נוח. וכך אנו עושים.

ביוזמת מנהלת החינוך והנהלת הקהילה התקיים תהליך חינוכי רחב ועמוק שכלל גם ראיונות עם כלל צוותי החינוך (מטפלות, גננות, מדריכים ומנהלות), סקרים וקבוצת מיקוד. במהלכו למדנו כולנו היכן הגבול בין מחויבות למערכת קטנה, לפרט (ההורים) שזכותם להחליט היכן ילדיהם יתחנכו, ועלו דילמות ומחשבות רבות. זה המקום לציין לטובה ולהביע הערכה רבה למערכת שלנו, לצוותים ולמנהלות. ניקח את כלל ההערות של כולם, נלמד ונקדם ככל שניתן כדי לשפר ולהתייעל.

בנוסף, היינו צרכים להשקיע משאבים נוספים, שלא היו כלולים בתוכנית עבודה, בעיקר במערכת של החינוך החברתי מה שהוביל לחריגה בתקציב.

כמי שעוסק הרבה שנים בתחומי החינוך בקיבוצים שונים, אני רוצה לציין לטובה את ההתמודדות של המדריכים והמנהלות. ירידה במספר ילדי חוץ גררה עליה בכח-אדם מעל התקן, והובילה לפער שלא היה בתכנון, בין ההכנסות להוצאות. נתמודד ונלמד לקראת 2020.

כמות הילדים הקטנה במערכת הגיל הרך מדאיגה כי היא בעצם ה"מחסנית" של החינוך החברתי. בדרך כלל המקור של הילדים מגיע משני מקומות, קליטה וילדי חוץ ולכן קליטה לאורך שנים היא מרכיב חשוב להתפתחות החברתית ועליה של מספר הילדים במערכת.

<u>מינימרקט</u>: מהפכה! לאחר שנה לא פשוטה, הצוות בניהולה של אוריין, ביצע מספר מהלכים כלכליים שכבר גרמו לשיפור ברווח (שחוזר לחברים לפי שימוש). התבצע סקר שביעות רצון לקוחות, ואנו נמצאים בתהליך למידה ויישום. אנו רואים עליה בקניות אצל החברים, ומרגישים שיפור בשירות. כמו כן, מתבצעת בדיקת ספקים חדשים.

<u>בריאות ורווחה</u>: ועדה חדשה נבחרה, מתברר שהצרכים גדלים בעקבות האוכלוסייה המתבגרת, ואנו נדרשים ליותר פעילות ותשומת לב. בימים האחרונים קופת חולים ביקשה לסיים את חלוקת התרופות לחברי הקיבוץ במרוכז, כשהסיבות העיקריות לכך הן ניהול ושליטה, עודפים ומלאים שלא נלקחו ואופן האחסון. לכן החברים יאלצו לרכוש בעצמם את התרופות, ניתן יהיה להיעזר במרפאה במידת הצורך.

קיימת יוזמה שנמצאת בבדיקה, והיא החלפת רכב מותאם יותר לצרכים והגדלת השעות של נהג הבית. בנוסף, אנו בוחנים פתיחה של מועדונית לגיל השלישי. "מועדון פתוח" באזור חנות היד שנייה, ובכך להמשיך את המגמה של ריכוז כלל השירותים באזור בית המוסדות.

בימים אלה, משה קדוש, רכז בריאות ורווחה, מסיים קדנציה עמוסה ולא פשוטה. משה ביקש להמשיך לקדנציה נוספת. אני באופן אישי תומך בכך מאד, מעריך ומוקיר את מסירותו. כמובן - ההחלטה שלכם.

<u>צעירים</u>: שלומית היקרה, מובילה את התחום בשיתוף פעולה ורצינות! מי ייתן שלא תדעי יותר צער את ומשפחתך.

שלומית, אני רוצה להודות לך בשם כל חברי הקיבוץ, על כל מעשייך והגישה לבנים ולבנות של מצר. את אישה מיוחדת ואשת חינוך בהוויתך. בזכות רגישותך ורוחב ליבך את מנהלת את התחום באהבה ובהצלחה. <u>אוהבים אותך מאד!</u>

<u>נוי</u>: זו השנה השנייה שאנו עובדים עם קבלן חיצוני, שבאחריותו תחזוקת הכלים, כוח האדם והפרויקטים. למרות השינויים בכוח האדם אנו עדים בסך הכל לטיפוח וניקיון הקיבוץ בצורה

סבירה מאוד. עוזי ביקש לסיים את ניהול הענף לאחר 40 שנה (עוזי תודה תודה ושוב תודההה). זאת הזדמנות לשנות, לבדוק ולחשוב מחדש מה נכון לנו.

כבר חמש שנים שאני עובד עם עוזי ונדהם כל פעם מחדש על סבלנותו, אהבת האדמה ואהבת הקיבוץ שטיפח שנים כה רבות. עוזי נשאר אתנו כעובד מהמניין וימשיך לעזור בנוי, בניקיון וטיפוח הקיבוץ כפי שעשה שנים רבות.

<u>תברואה ואקולוגיה</u>: כאן מלאכת העבודה של נילי ושמוליק משבחת את פינות המחזור. מתוכננת עוד פינה באזור הצעירים.

<u>ארכיון</u>: בוצעו מספר פרוייקטים שהוגדרו לשנת 2019-2020, ובהם גמר המרת נגטיבים לתמונות במחשב (4000 יח'), תרגום סרטו של פסח זסקין, עריכת שני ספרים ("כך כתבו עלינו בעיתון" ו"סיפורם של פתקים") העברת הארכיון של הבניין לארכיון הקיבוץ, תיעוד ותיקים עבור שילוט חדש על ידי קבוצת אורן, חוג לילדי הגן הבוגרים. כמו גם, קטלוג חומר בן עשר שנים של הנהלת הקהילה וקטלוג חומר מהמזכיר. סריקת תמונות - מותנה בתקציב.

<u>תשתיות ותחזוקה</u>: ענף שעסוק בכל שעות היום, כולל שישי ושבת, בטיפול בתשתיות הציבוריות ומתן שירות לחברים בבתים. ראובן כהרגלו מוביל את הצוות. אני מאחל הצלחה בתפקיד החדש לשרה מילברג שהחליפה את עינב, שפנתה לאופקים חדשים –ישנים. בהצלחה לך עינב ותודה ענקית!

פיתוח מקומות חדשים מתבצע על פי החלטות וסדרי עדיפות. למשל הפינה הקהילתית ליד המזכירות, שבימים אלו ממש הסתיים שלב א' שלה, ועוברים לשלב ב' - העיצוב והאלמנטים (כלים, ספסלים, שולחנות ועוד הפתעות) עם אדריכלית הקיבוץ דינה, ובהובלתה של דניס וחברים נוספים שאחראים על התוכן והעיצוב.

בנוסף, קבלן תשתיות כבר בשטח, עובדים על שבילים, חניות ועוד... במימון המועצה, בפיקוח של צוות התשתיות! צוות התחזוקה - ראובן ושרה - תבורכו! תודה רבה!

<u>ענף הטלפון/אינטרנט והוט</u>: יש לנו משימות לא פשוטות בתחום השרות. הציבורי (המוסדות והחקלאות) באחריות חברת אקסיטו, והפרטי (החברים) באחריות קלוד.

בימים אלה נבדקים השינויים המתוכננים, בציבורי אנו לקראת החלטה לעלות את המחשבים "לענן" (חוות שרתים חיצונית) שאמור לתת הגנה ומענה טוב יותר לשרתים מקומיים שהם כבר ישנים ולקראת סיום "הקריירה". העלויות דומות מאוד להיום, אך הטכנולוגיה, איכות השימוש והשמירה של הנתונים גבוה יותר.

בתחום הפרטי, היום אנו עם תשתיות נחושת ישנות, והטיפול מחולק. אינטרנט באחריות חברת אורייזן והתשתיות הפיזיות באחריות שלנו. זה מייצר בעיות של איתור התקלה. במצב החדש, תקבלו ספק אחד שמופקד על הכל (אינטרנט ותשתיות) עם חוזה ברור, קשיח ומקצועי. לאחר בחינה של צוות ויעוץ של אנשי מקצוע, אנו נדרשים לקבל החלטה לגבי השחלת סיבים אופטיים בטכנולוגיות מתקדמות (ציוד ורוחב פס). העלות לחבר תהיה מעט יקרה ביחס להיום (חומר חולק לכם לקראת החלטה) וייתן מענה לכל, גם ציבורי וגם פרטי. כל התהליך אמור לקחת מספר חודשים.

<u>תרבות</u>: דור ותום כבר "ותיקות" בתחום ולאט לאט רואים תרבות קהילתית וצוותים של הקיבוץ ש"מייצרים" תרבות שלנו, ידוע שמעבר לחג עצמו המפגש בין המארגנים יוצר חוויה חברתית טובה ובלתי נשכחת. תצטרפו! בשעה טובה יש "רכש" חדש - זהר שחר לפעילות של ועדת תרבות בשיתוף עם ועדת בריאות ורווחה, קידום תוכניות תרבות לפנסיונרים - "הפרלמנט". בנוסף קידום מרחב/מועדון פעיל לגיל השלישי. מחכים לתוכניות אופרטיביות. קם צוות לעלון הקיבוץ - בהצלחה.

<u>ועדת סיעוד</u>: בוצע סקר וניתוח אקטואר שמגלה שיש לנו צורך לשריין כמיליון וחצי שקלים כפער אקטוארי שנדרש לתת את הדעת לכיסוי הקרן הפנימית. (זה **לא הכרח מיידי** אך חייבים לחשב אותו לטווח ארוך).

<u>ועדת פנסיה</u>: פעילה מאוד גם בהחלטות ומעקב אחרי המצב, הצבירות ויעוץ לחברים וליוצאים לפנסיה, במיוחד בדיקת תוכניות גמל, קרנות וביטוחים בכלל.

<u>ועדת דיור</u>: התמודדה עם ביקוש רב של חברים ובנים שפנו בבקשה לחזור לקיבוץ או לשפר דיור. מאוד משמח שמצר הוא קיבוץ מבוקש ויציב חברתית וכלכלית עם אופק ועתיד מעולים, אך יחד עם זאת מתסכל שאין לנו את היכולת לקלוט עוד. אני בטוח שהעוסקים במלאכת הקליטה עושים את המקסימום בכדי לקדם ולהעשיר את הנוף בצעירים. דבר שיתרום להגדלת כמות הילדים בגנים שצמאים לילדים, ובכלל לעשייה מבורכת בוועדות ובצוותים שנרתמים לקיום הקהילה. נושא השיוך נמצא בתאוצה וגם זה יתרום רבות לנושא הקליטה והבניה. ברצוני לציין שהנהלת הקהילה <u>ממליצה בחיוב</u> למזכירות לשקול שמגורי הצעירים (שטח שיש בו 12 מגרשים) יהפכו באופן הדרגתי, במשך כחמש שנים, להיות בתים למשפחות צעירות.

<u>לסיכום:</u>

סך הכל, השנה שמסתיימת לא הייתה קלה מבחינה כלכלית. לקראת 2020 אנו עושים כל שביכולותינו לעמוד ביעדים של כלל הועדות. היום ברור יותר מתמיד שהורדה במיסים צמצמה מקורות שיש לנו וקיים קושי לעמוד במשימות. אני מרגיש <u>בפעם הראשונה</u> חוסר ביטחון לגבי התוכניות, כי כל פגיעה נוספת תגרום לגעת כבר בערכי הליבה של קיבוץ מצר, לרבות פיטורים וסגירת פעילויות שרות.

זה המקום להודות לצוות ד' - יעקב, עומרי, גוסטי ודני, שעוזר לי בהכוונת המקורות והתקציב, בראיה חברתית מפוקחת ואחראית. בצוות ד' עושים הכל כדי לעזור לקדם את הקהילה! לפעמים לא מסכימים, יש הסתכלות שונה על נושאים וקיימים חילוקי דעות וטוב שכך. אך בסופו של יום, רואים את טובת הקיבוץ ועובדים כצוות. תודה מיוחדת להנהלת הקהילה - דני הופמן, מריאנה נודלמן, דני דוברת, נורית ליבר, משה קדוש וקרין גת. תודה לנעמי ולהנהלת החשבונות

הערות והארות עוזרות לי לנהל טוב יותר ובאחריות משותפת.

היעדים לשנת 2020 הם סיום הפרויקטים של התשתיות שהתחילו, הקטנה משמעותית של חריגות בתקציב החברים, חיזוק מערכת החינוך, שיפור באינטרנט, הקטנת עלויות ביטוח, חיזוק פעילויות חברתיות משותפות, העברת הנהלת חשבונות ליד בית המוסדות, המשך טיפול וסיום פרצלציה (עדיין לא תלוי בי), טיפול בתוצאות סקר סיכוני אש במרחב הציבורי ובתחום משאבי אנוש - עזרה לפורשים לגמלאות.

כאן אני פונה לכלל החברים ובנים שנושא מסוים חשוב להם, דלתי פתוחה!

המשך שיתוף פעולה פורה ומוצלח!

לאונרדו לם

מנהל קהילה

<u>חוגגים חנוכה במצר !</u>

ביום שבת 28.12 !

17:15- מסלול קסום בין אור לחושך (מתחילים מהבית של עירית ויורם)

18:00-מסיבת חנוכה בחדר אוכל- חנה זלדה, הדלקת נרות, סרט שהבינו מועדן הנעורים, סופגניות ועוד!

חג שמח!

צוות תרבות מצר

אצלנו במשק ✶ גוסטי חלן

ראשית אני רוצה לברך על היוזמה של הוצאת מחודשת של העלון במצר. מבחינתי זו דרך מצוינת לעדכן את החברים על הנעשה במשק!

אז מה נעשה במשק ?

ענף הצומח:

אבוקדו:, בשנים האחרונות נעשו עבודות שיקום אינטנסיבית במטע ועכשיו סוף סוף המאמצים נושאים פרי. ענף האבוקדו נהנה בשנים האחרונות מגידול בביקוש והדבר מביא לכך שגם המחיר לחקלאי גדל ואכן צפויה לנו שנה כלכלית טובה.

זיתים: בניגוד לאבוקדו ענף הזית סובל כבר מספר שנים ממחירים נמוכים למגדלים, כך שגם השנה אין חדש. עכשיו אנו בתקופת המסיק, לצערנו גם היבול לא רב כך שאין לנו ציפייה לרווח, לכן לפחות נתנחם בכך שלא יגרמו לנו הפסדים משמעותיים.

גד"ש: אנו כבר אחרי זריעת החיטה וכמו כולם מחכים לגשם ומקווים לעונה עם כמות משקעים טובה .

כרם: השטח המיועד לכרם נזרע בחיטה ולאחר הקציר נתחיל בהכנת השטח לנטיעה. הכוונה לנטוע כ 150 דונם בשטח האפרסמון לשעבר ובשטח הצמוד לבית העלמין .חתמנו על הסכם עם יקבי כרמל לאספקה של הענבים.

ארגן (עץ שמקורו במרוקו כיום מגדלים זן זה בצורה מסחרית להפקת שמן): נטענו בחודש ספטמבר בשטח ליד מחסן האבוקדו, השתילים נקלטו בהצלחה ואנו מקווים שימשיכו לצמוח ולגדול.

עדכון : נחתם הסכם עם אבוקדו גרנות לעיבוד שטח גילמי שנמצא ליד תחנת הדלק בכביש 6 לכיוון דרום. בעבר היה לנו פרדס , השנה ניטע שם אבוקדו .

ענפים נוספים..

רפת: עדר חלב: בעקבות שינוי בהסכם החלב אשר הופך את יצור החלב מעבר למכסה ללא כדאי, נאלצנו בתכנית של 2019 להקטין את היצור ב20% מה שכמובן משפיע ישירות על הרווח הנקי. עם זאת בעקבות השינויים בממשק שביצענו והתייעלות המתמדת עדיין הרפת תשאיר רווח יפה מהגבוה באזורינו. עדר בקר: בעקבות פתיחת המכסות ליבוא בשר המחירים של העגלים ממשיך לרדת.

המוסך : גם השנה ממשיך המוסך להתמודד עם תחרות קשה באזורנו. ההתייעלות המתמדת בכוח אדם ובניהול מלאי, יאפשר למוסך להשאיר רווח משמעותי. התוכנית לשנה הבאה היא לנסות להישאר ברמת ההוצאות הנוכחית ולהגדיל את ההכנסה על ידי כניסות של לקוחות חדשים.

הפרדס: בניהול של הדרי גרנות. נשאר רק השטח בית אליעזר, השנה נעקרו 41 דונם של

אודם והושלמה נטיעה של אשכולית אדומה במקום. שטח זה הוא אדמות השבה (הקיבוץ ויתר עליהם לטובת מחיקת חובות בהסדר הקיבוצים) כך שיש בעיה למצוא אלטרנטיבה. במוקדם או במאוחר נאלץ לוותר על שטח להתפתחות של העיר חדרה.

לול: בניהול של אלף בר. אנו ממשיכים את ההסכם רק על החווה שבאבוקדו.

מערכות סולריות: למצר מספר מערכות סולריות אחת קטנה בלול, אחת בגודל בינוני על גג המפעל ואחת קצת יותר גדולה על גג הרפת . בשנה הבאה נוסיף עוד כמה מערכות על גג הרפת וגגות נוספים שימצאו מתאימים ובכך אנו גם שומרים על הסביבה ובדרך גם מגדילים הכנסות.

מיזמים חדשים:

תחנת דלק: בתקופה האחרונה חידשנו את הקשר עם השותפים שלנו בחלק המסחרי של תחנת הדלק. חברת דלק, חברת ביג ואנו בודקים אפשרויות לפיתוח. כולנו תקווה שהפעם גם נצליח!

אזור תעסוקה (אזור הלולים בקיבוץ): כבר נפתח לנו תיק במנהל לשינוי יעוד הקרקע כדי שנוכל לבנות. במקביל אנו בשלבים סופיים של תכנית אדריכלית ללול הראשון שאנו רוצים לשפץ כדי שחברי הקיבוץ בעלי העסקים יוכלו לעבור למקום. לגבי המשך הפיתוח של המתחם אנו עדיין בודקים מה נכון למצר, האם לפתח לבד או בעזרת שותף.

לסיכום: החקלאות בארץ אינה זוכה לתמיכה מצד הממשלה אלא להפך, כל הזמן נערמים עוד ועוד קשיים. העובדה שיש לנו במשק מצר חקלאות ועסקים רווחיים זה הודות להון האנושי שלנו המצליח להוציא ״מים מהסלע״. ***ישר כוח לכל העוסקים במלאכה!!!*** כדי לשמר ולשפר את אותו הון אנושי התחלנו בסבב של שיחות משוב בניהולו של חיים יוגב (משׂ״א) שהתחיל לעבוד במצר לאחרונה, כדי להבין מה ניתן לשפר ומה לשמר על מנת שמשק מצר יצליח להיות מצד אחד מקום פרנסה לחברים ומצד שני עסק ריווחי לקה

גוסטי

סיוון רזמוביץ ז״ל

בשמיני לדצמבר,בהלם ובצער עמוק ליווינו למנוחות את סיוון רזמוביץ (לוטם) ז״ל שנפטרה באופן פתאומי והיא רק בת 43.

סיוון, בתם של שלומית ובני לוטם ,בת קבוצת נרקיס ,נולדה והתחנכה בקיבוצנו ובהמשך בנתה כאן את משפחתה. לימים עברה המשפחה לאליכין.

השאירה בלכתה את בעלה אודי ,שלשת ילדיהם נעמה אלון ומעיין, משפחה רחבה וחברים אוהבים וכואבים.

הספד שנכתב על ידי אודי בעלה של סיוון :

אני כל כך אוהב אותך סיון שלי, אשתי האהובה, הטובה, היפה, האמא הכי טובה שיש. את באמת היית האדם הטוב ביותר שפגשתי בחיי. הכי ישרה בעולם, הכי כנה בעולם. הכל אצלך היה ביושר. לא היית מסוגלת להעלות שקר על פיך, קטן ככל שיהיה. מה שהיה לך בלב, זה בדיוק מה שהיה לך בפה. קיבלת באהבה את כל השיגעונות שלי. הכל. כי אהבת אותי. ואיזה אמא היית, את כל כולך נתת לילדים. שיחקת איתם משחקים, הקראת להם ספרים, טיפלת, הנקת. גם את נעמה למרות הקושי הרב, עשית את זה. טביעת האצבע שלך נראית בכל מ״מ בילדים. בחינוך, בעדינות, ברוגע.

היית כל כך עדינה. סיון שלי, ועכשיו את לא פה. ולא תהיי. ואני יודע שאת במקום הכי טוב שיש. וסבא אהרון וסבא רבא שלמה מקבלים את פניך באור גדול.

הייתה לי זכות עצומה להיות איתך במסע המופלא שלנו מעל 23 שנים.

אני אוהב אותך כל כך כמו שלא אהבתי ולא אוהב לעולם.

לעולמי עולמים ולנצח נצחים נהיה ביחד.

בית מצר משתתף באבלה העמוק של המשפחה.

<u>הספד שנכתב על ידי קבוצת נרקיס:</u>

סיוונית אהובה שלנו, זה לא נתפס.

כבר בשבוע שעבר כשהגיעו חדשות לא טובות שאת מאושפזת, קצת דאגנו, אבל אז עוד הספקתי לדבר אתך והרגעת אותי שכנראה התרופות עובדות, כי את מרגישה הרבה יותר טוב,

בהומור הרגיל שלך סיפרת איך עשית פאדיחות בקיבוץ, והתבדחת על איך מתייחסים אלייך בבית החולים בזהירות מוגזמת... צחקנו ביחד וקבענו להיפגש למחרת.

עכשיו רק אלוהים יודע מתי ואיפה ניפגש שוב.

נשאר רק להגיד תודה, על שהכרנו אותך

על זה שכשאני הגעתי לעולם את כבר היית שם, גדולה ממני רק ב16 יום (אהבנו לספור)

גדלנו ממש כמו אחים, וכמו במשפחה לכל אחד יש את הנישה שלו : את היית ילדה חכמה ומאוד דעתנית, כבר בגן הכרחת את המטפלות לשנות את המילים של הספר

שלא היו בדיוק כמו ששמענו בתקליט!

בבית הספר הצטיינת בלימודים, ואהבת לכתוב סיפורים וגם לקרוא – המון. אני לא הבנתי איך את יכולה לאהוב את כל הספרים חוץ ממדע בדיוני – מזל שהסכמנו על מדריך לטרמפיסט.

והייתה לך מתנה של זיכרוןעל – בעיקר לתאריכים : תמיד הפתעת אותנו בכך שזכרת את תאריכי הלידה של כולם בקבוצה, בקיבוץ, וגם בדורות שניים ושלישיים...

לשבת לידך בשולחן במוסד היה הכי כיף – המצאנו עולם של בדיחות פרטיות על המורים ועל החיים, פתרנו תשבצי הגיון ועשינו שיגועים! כמובן הכל בפתקים בלי לעשות רעש כי אסור להפריע בכיתה, בעיקר כשיושבים בשורה הראשונה...

שמחנו מאוד כשהכרת את אודי בצבא, ושמחנו עוד יותר כשהחלטתם לקדש את הקשר ולהקים משפחה.

בשנים האחרונות התרחקנו קצת – כל אחד במקום שלו ועם העניינים שלו, אבל תמיד נשארה גם משפחת נרקיס. וכשנפגשנו היתה לך את תשומת הלב לפרטים ואת ההקשבה הזו שמראה שבאמת אכפת לך מה קורה עם כולם, מה עובר על כל אחד ואחד מאיתנו, ומה השתנה בקיבוץ בינתיים, אבל תמיד עם עדינות שמנסה לא לפגוע, לא להתערב יותר מדי, וחס וחלילה לא לעבור על איזה חוק לא כתוב בין אדם לחברו. בעצם אני מנסה להגיד שאת חלק מהלב שלנו. סיון אחותנו, אנחנו כבר מתגעגעים!

משפחות לוטם ורזמוביץ, קבלו את תנחומינו הכנים.

אודי, מעיין, אלון ונעמה – אנחנו אוהבים אתכם, אתם חלק מהמשפחה שלנו ואנחנו כאן בשבילכם.

באהבה, הנרקיסים

פינת הארכיון ✶ נילי שחר

חפש את הקיבוץ - 66 שנה לעליה על הקרקע

בחג סוכות פוזרו חידות בחצר הקבוץ. חברים וילדים חיפשו את החידות וענו עליהן. באחד מערבי החג נערך משחק "קהוט" בו התחרו הנוכחים על אותן שאלות. ועתה בעלון אנו מזמינים את כולם לנסות לענות על השאלות.

בהצלחה!

1. כמה קבוצים של הקבוץ הארצי עלו על הקרקע לפני מצר?

א.23 ג. 53

ב.100 ד.67

2.מתי נסלל הכביש הראשון למצר?

א.1955 ב. 1960

ג.1952 ד.1970

3.מתי נסלל כביש האספלט למצר?

א.1970 ב.1965

ג.1953 ד.1960

4.על מה זכה הקבוץ בפרס ממשרד החקלאות ב1955?

א.גידול תירס ב.גידול בננות

ג.גידול כתנה ד.גידול סורגום

5. מי היה בוועד ההנהלה הראשון?

א.ראובן הוכמן ב.נרדה רותם

ג.גוסטי חלן ד.דוד בר מצרא

6.כמה דונם ניתנו למצר עם עלייתו על הקרקע?

א.2800 ב.5000

ג.1000 ד.3800

7.כמה חברים רשומים בסידור העבודה הראשון ב1953?

א.120 ב.20

ג.80 ד.53

8.באיזה בית תינוקות גדל התינוק הראשון של מצר?

א.מצר ב.גן שמואל

ג.עין שמר ד.מענית

9.מי הייתה הגננת הראשונה?

א.איילה יחיא ב.נילי שחר

ג.עדה גיל ד.פסי גוטליב

10.כיצד קראו למפעל מצרפלס בראשיתו?

א.צנורות מצר ב.צנומצר

ג.מצרפלסטיק ד.כרמץ

הפתרון יפורסם בקהילנט...

סיימנו י״ב... ועכשיו?

זוהי שכבה מיוחדת במינה היות ו ... אין לה שם במצר!

במבואות עירון הם נקראים שכבת "שחר" בואו נראה מה הם/ן עושים/ות היום !

לשנת שירות יצאנו

אייל חריף

אני עושה שנת שירות בכפר הנוער בן שמן מטעם התנועה הקיבוצית. בכפר נמצאים ילדים מגילאים 6-18 שנחשבים ילדים בסיכון, חלקם נשלחו לכפר מטעם צו רווחה וחלקם מטעם החינוך ההתיישבותי. הכפר הינו כפר חקלאי,אני עובד בלול וברפת ומאוד נהנה. עיקר העבודה שלנו היא עם החניכים ואנחנו איתם כ 8 שעות ביום . אנחנו מלווים אותם אחר הצהריים ועוזרים להם בכל מה שהם צריכים. אני ש״ש של שכבת י״א ומאוד נהנה עם החניכים וכפר בשלב זה של השנה אני מרגיש שנוצר קשר של אמון חזק בינינו. הימים בשנת שירות מאוד אינטנסיביים ומאתגרים . לסיום אני מבסוט על החלטה לצאת לשנת שירות ומנצל את השנה היטב !

נתן שלום שניצר ליבר

אני קומונר בתנועת השומר הצעיר , שם הגרעין שלי הוא ״מפנה״. אני אחראי על ריכוז הפעילות התנועתית בברעם ועמיר. זה אומר ללוות צוותי הדרכה שונים וגם להדריך. אני מוצא את עצמי שובר את הראש יום יום איך אני יכול לחבר את הנערים בקיבוצי הפריפריה לתנועה ולנעשה בארץ. ברעם הוא קיבוץ שיתופי עם אתוס מאוד נוכח בתרבות שלו והוא צמא לתנועה מהוותיקים עד להורים הצעירים כולם מאוד שמחים לראות אותי, והנערים- הם לאט מתרגלים לרעיון שהתנועה יכולה להיות משהו מאוד טוב בשבילם, העובדה הזאת וגם התחושה שברעם מאוד מזכיר לי את מצר ואת הילדות שלי בקיבוץ מעלה הרבה פעמים גם רגשות נוסטלגיים אבל גם נותן לי לדבר שפה שעוזרת לי להטמיע את התנועה מחדש בקיבוץ. אני מאוד שמח להיות בקיבוצים האלה, ניתנה לי הזדמנות ייחודית לעשות מעשה תנועתי גדול וחשוב מאוד בשבילי.

רונה עמיר

אני עושה שנת שירות בכפר סילבר שזה כפר נוער חקלאי שאליו מגיעים נערים ונערות עם קשיים אישיים/ בביתם .אנחנו מלווים את הילדים בכל זמן שהותם בפנימייה וממש הופכים לאחים בוגרים שלהם. בכפר יש משק שבו : חממות,דיר,רפת ונוי ואנחנו משתלבים בו בשעות הבוקר ובסופ״ש עם החניכים.

בשרשרת החיול של מצר

קשת רימברג- משרת ביחידת הצנחנים

רציתי להתגייס לקרבי וקיבלתי זימון לגיבוש צנחנים. כיום, סיימתי טירונות ומתחיל קורס צניחה .מרוצה מאוד מהשירות, אחלה של אנשים וחברים לחיים!

נדב נחמני- משרת בחיל החימוש

התגייסתי לחיל החימוש. כיום , סיימתי קורס-מכונאי הנעה וטובה ומכאן אני ממשיך לקורס פיקוד . הטירונות וההסתגלות למערכת הייתה לי קשה ,אני עוד מתרגל ומתאקלם.

תודה על השיתוף ובהצלחה לכולם !

ראיון פרישה עם אילה יחיא

שש בוגרות של גן כלנית מראיינות את אילה לרגל פרישתה – עמליה חורש, נעמי מזור, נעמות (בכר ושריג), מיתר שחר ונגה ברונשטיין.

<u>אילה, מה את הכי אוהבת בפנסיה?</u>

"אני אוהבת את החופש להחליט מה אני עושה ומה אני לא עושה, ואת זה שאין לי מחויבות."

<u>איפה יותר כיף – בפנסיה או בכלנית?</u>

"היה כיף מאד בכלנית! ועכשיו כיף לי לעשות משהו אחר."

<u>למה את הכי מתגעגעת בגן?</u>

"אני הכי מתגעגעת לטיולים, אני מתגעגעת לצוות, ואני מתגעגעת לילדים."

<u>איזו פעילות את הכי זוכרת בכלנית?</u>

"אני זוכרת את המסיק בעמק, את הטיול בואדי הזורם, את בניית הטאבון ,הכנת הפיתות ואת מסיבות הסיום!"

<u>את מי את הכי אוהבת בגן?</u>

"אני אוהבת את כולם. את הילדים, את הצוות ואת ההורים."

<u>מה הטיול שאת הכי זוכרת מהגן?</u>

"הטיול שהכי אהבתי היה כשירד גשם, וירדנו לעמק עם מטריות ומגפיים ונכנסנו לואדי הזורם!"

<u>מהו החפץ שאת הכי זוכרת מהגן?</u>

"החפץ שהכי אהבתי בגן היו הספרים. אהבתי מאד לקרוא לילדים סיפורים!"

<u>מה היה החג האהוב עלייך בגן?</u>

"החג שהכי אהבתי תמיד היה חג חנוכה!"

<u>מה הדברים שמשמחים אותך בזה שיצאת לפנסיה?</u>

"אני שמחה שיצאתי לפנסיה כי עכשיו אני יכולה לפגוש את בארי ואת ליאור כי אני פנויה יותר, וכי בחורף אני יכולה לקחת חופשה ארוכה ולצאת לטיול בניו-זילנד שתמיד רציתי, ולא יכולתי."

דברי פרידה מאילה יחיא שסיימה את עבודתה כגננת בגן כלנית

אחרי 38 שנה/ נכתב על ידי צוות הגן וקלאודיה

לאילה היקרה שלנו,

יש משפט אלתרמני ידוע האומר : "יש יפות ממנה אך כמוה יפות אין". וכפראפרזה למשפט זה נאמר שאולי יש גננות טובות ,אף מצוינות אך כמוך אין!

קצת קשה לתאר במילים ובמדויק את הרוח שהבאת לגן שגלומה באישיותך. אותה רוח שהשפיעה על "תרבות הגן" והתרחבה גם להורים ולנו כצוות. אז, ננסה: רוח של זמן (נזיל משהו) שמשמעו "אין לחץ". של הקשבה ובחינה של דברים ורעיונות לפני כל החלטה מה שאפשר לנו להעלות רעיונות בפנייך ללא כל חשש או ויתור מראש.

על השיח שלך עם הילדים: בדיבור פשוט וטבעי כשפתם שלהם אך גם גבוה ומרחיב ללא מוסרניות וביקורת .שיח שאפשר להם להתבונן ברגש הטבעי שבליבם לקבלו ולכבדו.

זה התבטא גם ביכולתך המופלאה לספר סיפורים. אותך אמנם ,רק שמענו (תוך כדי סידורים וניקיונות) אך את הילדים ראינו:

פעורי פה ועיניים, צוחקים, נמתחים, סקרנים, נרגשים ונהנים לשמוע איך את מבטאת בקולך כל דמות בסיפור שמייצגת פן בנפש של כולנו (*בין עם זה "הנבל ורשע ובין עם זה "התם וטוב הלבי"*) וכך שוב ,דרך סיפור, "מאשרת" לילדים את מגוון הרגשות הטמונים להם בפנים.

כך גם בתיאורי הטבע שיש בהם מידת האנשה שפוגעת כחץ בליבם של הילדים והם אצים וששים לראות ולשמוע מה בפיך.

בעזרת הידע הרחב שלך, יכולנו להתרחב בכל נושא ולא להישאב לקלישאות וקיבעונות. אהבתך למצר, לקהילה שבו, לאדמה, לצומח ,לעמק (מסלול "ראש חודש" מדי יום ביומו) ואהבתך העצומה לגן ,לעבודתך בו, ביצירה ומשמעות, כל אלו יצרו את הרוח המיוחדת של הגן, גן כלנית. תודה על שהיית חברה לצוות מנהיגה ומובילה בסמכות , ביטחון וענווה .שהענקת, אהבה, הקשבה ואכפתיות.

עכשיו נפתח לנו שער חדש אז נאחל לך המון הצלחה במה שמעבר לו.

אוהבות! מעריכות ומתגעגעות...

"הקואליציה הטבעית שלך"

נדיה ,הניה ,זהר , רותי , הילה וקלאודיה.

חברים כותבים

"הכול דיבורים" עדנה בראס

"הכול דיבורים", אני יודעת. ובכל זאת, סרטון של "דיבורים" שראיתי לפני כמה ימים בפיסבוק ממשיך ללוות אותי עד היום . היה זה סרטון שהועלה בערוץ 11,בו התראינו שלוש נשים בוגרות יוצאות קיבוצים שלדבריהן נפגעו מהלינה המשותפת.

הרבה נכתב על הנושא, יש שזוכרים את תקופת ילדותם בבתי הילדים כשריטה לכל החיים. ויש גם שזוכרים ילדותם בבתי הילדים כחוויה שהעצימה אותם. זה ברור שיש דעות לכאן ולכאן...

כל אחת מהנשים המופיעות בסרט ספרה את סיפורה המרגש. כאבתי אתן את כאבם. אך נאמרו דברים מאוד קשים ומכלילים: ההורים הזניחו את ילדיהם, הילדים גדלו בבית יתומים, לא היה מבוגר ששמר על הילדים, המערכת רמסה את זכויות הילדים, מחקה אותם.

אחת מהן סיפרה שבהיותה בת ארבע, בליל חורף חשוך יצאה בריצה לבית ההורים, קראה להם בבכי וראתה את אביה ניגש לחלון, ומבלי לפתוח אותו צעק עליה: "חזרי מיד לגן בריצה כפי שבאת לכאן". אחרת סיפרה על ניצול מיני והשלישית אמרה שעד היום מרגישה כמו ניצולת שואה כי סימנו את בגדיה במספר... ועוד. בכל אשמה הלינה המשותפת בה גדלו...

אני לא באה להגן על הלינה המשותפת. הרבה טעויות נעשו אז, טעויות עליהם אני מצטערת היום. אך להגיד שההורים הזניחו, שגידלנו ילדים בבית יתומים??? לא להתייחס לתקופה, למצב בארץ, לצנע, לצורך להתפרנס. לא להזכיר שהקיבוצים אז השקיעו הכול כדי לאפשר לילדיהם את תנאי המחיה הכי טובים?

האם הייתה בזה **אידיאולוגיה חינוכית**? איננני יודעת. יש האומרים שכן. אני חושבת שהמצב בארץ אז קבע את ההתנהלות של הקיבוצים גם בתחום החינוך.

התרשמתי שמצאו את מי להאשים. עשרות תגובות עלו בפיסבוק על הכתבה.

ומי הן הנשים שעל אף שגדלו בתנאים **הנוראיים של הלינה המשותפת** הן היום נשים ידועות בארץ, בעלות עסקים ומוצלחות בתחומים שונים?

אחת הכוכבות בסרטון היא **לבנת פורת** . היא היחידה שלא גלתה את שם קיבוצה. מה הביא אותה לחשוף את "שריטתה" אחרי 40 שנה? **אולי נטו פרסום**.

כפי שאמרתי, הכול דיבורים.

וגם דברי היום הם דיבורים...

.

תודה לעדנה על השיתוף, מזמינות אתכן/ם לכתוב על שמעניין אתכם/ן ונפרסם בעלונים הבאים ☺

מילה טובה

והפעם מילה טובה ל...

שאולי בן עזרא !!

שבשקט בשקט והמון צניעות , עוזר לנו בכל כך הרבה דברים אפילו בלי שנשים לב !

בלי להתלונן ובכל מזג אוויר נמצא אותו – ממיין ומארגן את הבלגן שאנחנו משאירים ליד הפחים. מתקן , משפץ ומתקין, קודח , בונה ומסדר הן בחינוך והן בחצרות הקיבוץ ובבתי הוותיקים , מחליף את נהג הבית , עונה בשמחה על כל בקשה שלנו - מרגיע ואומר לא לדאוג הוא ימצא את הפתרון ואכן מוצא! עוקב ומדווח לנו בעקביות כבר שנים על מצב הגשמים אצלנו ודואג לבית הקברות ועוד רבים הדברים ☺

ולכן שמוליק רצינו להגיד לך מילה טובה ולציין שאנחנו מאוד מעריכים !

בית מצר

<u>להיות סבתא/ רונית פרידזון</u>

מחכים כותבים

"להיות סבתא זה קודם כל להסכים במחשבה שמעמדי התרחב,

וכבר שיער שיבה הכנתי לכבוד האירוע.

וסבלנות מהולה באהבה שניצניה בגוונים זוהרים ושקטים גם יחד.

בוקר אחד נפלא ומרגש הגעת אלינו קטנטנה, מתוקה ואהובה שלנו.

בדיוק ברגע הזה הלב שלי רקד בהתרגשות רבה!

במבט רנטגן אפשר היה לראות את ליבי ערוג בנשיקות ודמעות

והאור שבקע מתוכו היה ***כאורות חנוכה*** .

כל כך מרגש וכל כך מכונן,

פשוט וכיף סבתוש להיות!"

"כל הזמן זה ענין של זמן "

אהרלה קריידלמן

מחבירם כותבים

זמן רב חלף מאז שיצא עלון הקודם האחרון. גם העלון לפני הקודם האחרון הזה, יצא אחרי הפסקה ארוכה .מכאן שאין לדעת מתי ואם ייצא עלון הבא, כך שזו הזדמנות טובה מאוד לרשום מספר מילים בעלון הזה!

אז להתחיל עם השאלה ,מה יש לומר על החיים, מה יש לומר על המצב. אני מתאר לעצמי ששאלה כזו נשאלה במשך דורות בקהילות רבות של גלויות שונות מתוך דאגה וחרדה עמוקה לגורלם.

שאלה כזו מתאים לשאול גם בקהילה הקטנה שלנו בימים אלה. קהילה שחייה במדינה היחידה בעולם שהיא לא גולה בשבילה.

זה כבר מספר חודשים שאנחנו חווים מבוכה עמוקה על כך שאין במדינה שלנו יכולת לכונן רשות מבצעת אחרי שתי מערכות בחירות באותה שנה. הדבר מאוד בולט אחרי שנזכרים שבבחירות האחרונות לרשויות המקומיות הצלחנו יפה מאוד לבחור בראש מועצה שלנו, אפילו בלי לגשת לקלפי ועוד היה לנו יום שבתון. מיותר לפרט על המבוכה הזו, קצת מנוחה מהחדשות.

את הפנייה לכתו ב לעלון קיבלתי מטליה דוברת, דבר שמשמח ומרגש מאוד. טליה, היא בת דורם של הבנים שלי והפנייה שלה מסמלת שהדור הזה מתחיל לתפוס מנהיגות ולקחת אחריות בחיים שלנו פה.

הזמן, הוא מין ייצור כזה שבכלל שום כלום להתמהמה כמו למשל המשיח בן דוד, שמזמן היה צריך להגיע אלינו ולסדר לנו גאולה בתנאים טובים. נכון שעם הזמן אנחנו נעשים חכמים יותר ומנוסים יותר אבל מצד שני גם מזדקנים ונשחקים גופנית. את המרפאות והמוסדות הרפואיים נאלצים לפקוד לעתים קרובות יותר.

במשך השנים, בשמחה ואושר גדולים מצטרפים לחיינו, נולדים חדשים, ומהחיים בצער רב הולכים מאיתנו אנשים יקרים שחיו איתנו הרבה שנים, מבניהם אלה שהלכו בטרם עת. התקשנו מאוד לנחם ולהתנחם. והחיים ממשיכים ,הם חזקים, הם כמו גייסות עם כלים כבדים קדימה דוהרים והזמן ממלא תפקיד חשוב מאוד בחיים האלה.

ועכשיו יש לאתגר לחכות לעלון הבא...

ולחכות זה גם עניין של זמן.

תודה לאהרלה על השיתוף, מזמינות אתכן/ם לכתוב על שמעניין אתכם/ן ונפרסם בעלונים הבאים ☺

"אתן לה שושנים צרור וכדבנים

ושיר עם מנגינה הנאמנה לחתונה!"

עמית יחיא והדס ❀ ניב יחזקאל ומעיין ❀ רון שהם ודנה ❀ אבישי פרידזון וניצן

גידי הולצמן וענת ❀ זיו הולצמן וג'קי ❀איתי שניצר וניצן ❀עידן רז ועידן

ירין אידלמן ושי❀נצר יחזקאל ונועה ❀מיכל מילברג וזיו❀דלית מילברג ואיתי

תור ליבר ומריה❀אדם ואטיבה❀ספיר הוכמן וקיארה❀דגנית שגיא ודור❀אב בראס וטלי❀

❀אמיר שניצר ונעמה❀

מזל טוב לנולות שנישאו בשנתיים האחרונות !

נולדו אצלנו

עלמה-רועי והגר✶ ***תום***-כנרת ואריאל ✶ ***גלי***-גור ומיכל

אריאל -ירון וליטל✶ ***יובל***-איתי וניצן ✶ ***קרני***-ברק וטל✶ ***אביב***-איילת ורועי

איילת- דקל וזהר✶ ***דריה***-גיא ורמה ✶ ***יהלי***-עידן וקרינה

✶ ***אמיתי***-אביב ויפעת ✶ ***מעין***-אור ודנה

מזל טוב לתינוקות שנולדו בשנתיים האחרונות !

הגיגי ילדים

נעמה בכר,6- "כשהייתי קטנה, חשבתי שלהשתזף זה להפוך להיות שזיף, ואז גיליתי שבעצם זה להפוך להיות חומה"

לביא קוצר,6- לביא שואל:" מי גר בבית השכן לנו?" אמרתי לו (ענת):"משה ואסתר" והוא בתגובה אמר:"משה בתיבה ואסתר המלכה".

אוריה בכר, 3.5- אבא של נדיה מגן כלנית נפטר. אוריה שואל: "מה קורה אחרי שמתים? הולכים לבית ספר?"

שנת 2019 מסתיימת. מה היה בשנה זו?

<u>הפניתי שתי שאלות לכמה חברות:</u>

1 – איזה אירוע טוב בחייך האישיים היה לך השנה?

2 - איזה אירוע טוב בחיי קהילת מצר היה לך השנה?

נורית ברדיצבסקי: ❶ביקורם של בני מיכה וורד אשתו המתגוררים בחו״ל. אנו משתדלים להאריך אותו על ידי יציאה למסעדה, ארוחה גדולה לשבט פופר -ברדיצבסקי, הרבה שעות קפה ותוכניות לביקורים הבאים שלהם ושלנו אצלם ❷הפיכת הפיל הלבן והמכוער שמעל לכלבו למרחב ציבורי יפה ואסטטי שיתמלא בתוכן, פעילותה המבורכת של נילי בארכיון והפיכתו לחלק רלוונטי של חיינו הקיבוציים.

קרן גת : ❶נסיעה לארצות הברית עם כל המשפחה, דבר שתכננתי במשך שנתיים. השבועות יחד ליכדו ועשו לנו טוב ❷מפגשי ״שישי של שיחי״ היה דבר חדש ומעניין שבעיקר אפשר לנו לחיות יחד. הרגשתי חוויה טובה בשיתוף עם הרבה חברים. נהניתי בכל מפגש.

אוריין סולקיס שחר : ❶בני הבכור ענבר ,רק בן 17 התקבל כשחקן מין המניין בקבוצת כדור עף במועצה אזורית מנשה! דבר לא מקובל בגיל כה צעיר .❷ ריקוד הבנות בחג השבועות גרם לי להכיר ולחדש קשרים בין הבנות שנמשך עד היום. נהניתי מהחברה, צחקתי בחזרות, היה כייף.

אסתי ברינדט : ❶נולד נכדי ברק, בנם של נטע וגיל. היה מאוד מרגש ומשמח להפך לסבתא . ❷ערב יום הזיכרון לחללי צה״ל בו לקחתי חלק, היה שונה מטקסי העבר. אומנם לא משמח, אך מרגש ומיוחד. לכן אני מציינת אותו.

נורית שניצר ליבר : ❶ארבעה אירועים משפחתיים משמחים. תור התחתן, נולדו שני נכדים ושיבה חזרה לארץ עם משפחתה לאחר שהות בחו״ל❷האזכרה לזיגי דוידוביץ, הצער מהאובדן והאפשרות גם לשמוח קהילתית . כך הרגשתי בטקס לזכרו.

איריס הלמן אלקן : ❶התחלתי לעסוק ב״סאפ״ שזה כמו חתירה בים רגוע בגלשן. הדבר נותן לי הנאה מהטבע וגם מהחברה עם אנשי הקבוצה. ❷מסיבת חג השבועות הייתה חוויה של הקהילה ביחד . המקום, התוכנית, גרמו להרגשה של התכנסות במתכונת חדשה ומרעננת.

רעות כרמי : ❶התחלתי את הצעדים הראשונים שלי כעצמאית ויש לי סטודיו לעיצוב פנים ואומנות, הייתה שנה של המון עשייה. ❷מה שהקסים אותי באירועים של עצב ושמחה זה הערבות ההדדית והאכפתיות, הקהילתיות האמיתית בין אנשי הקיבוץ. מאוד שמחה להיות חלק מזה.

מור שרון מילר : ❶המעבר למצר, לחזור הביתה למקום שגדלתי בו ולגדל כאן את ילדי לשבת אחר הצהרים עם החברים שגדלתי איתם, להסתכל על ילדינו משחקים יחד. ❷ללכת ברחבי הקיבוץ ולקבל ברכות על המעבר ולהרגיש שאנשים שמחים אתנו על כך שאנחנו כאן.

נטע לי סעד מזור: ❶דבר שריגש אותי באופן אישי הוא היכולת להתבונן פנימה מידי יום שישי בשיעור היוגה בו אני משתתפת. לחקור מה נחוץ לי ולהודות על כל מה שיש לי. מודה על המשפחה, האהבה, הטבע והגוף ❷חגיגת שבועות בבקתה. הטבע היה בשיאו, למרות הבניה בחריש...הגיעו המון אנשים, הייתה אווירה שמחה וחגיגית, ילדים שקופצים ומזכירים לנו איך להנות מהדברים הפשוטים.

כך מסתיימת שנת 2019. נאחל בשנת 2020 שמחות לכל פרט ולקיבוץ כולו!

שאלה ורשמה עדנה בראס חברת צוות העלון.

Niño y trompo octavio paz

Cada vez que lo lanza
cae, justo,
en el centro del mundo

ילד וסביבון/ אוקטביו פס

בְּכָל פַּעַם שֶׁהוּא מַשְׁלִיךְ אוֹתוֹ

הוּא נוֹפֵל בְּדִיוּק

בְּמֶרְכַּז הָעוֹלָם.

5 קטנות מגיא עובדיה

1. **כשאומרים לי שאני כובב, אני מיד מאדים... ובצדק.**
2. **אני לא יודע ממה אני מוטרד יותר, מהילד הקטן שנעל אותי היום בחדר השינה, או מהילד הגדול שהסביר לי מבעד לדלת איך לפרוץ את המנעול**
3. **אל תתעסקו עם אנשים שמשתמשים באותו תיון פעמים. אלה אין להם מה להפסיד...**
4. **אשתי: תגיד לי את מה שאני אוהבת לשמוע.**
   אני: רק היום! במחלקת הקוסמטיקה 50 אחוז הנחה על כל הפריטים.
5. **שישי, שתיים לפנות בוקר.**
   מחסום משטרה שוטר מראה לי פיית נשיפה ושואל: מכיר?
   אני: לא.
   שוטר: זה ינשוף...
   אני: כן כן בטח זה ינשוף
   ואותי בודקים האם אני שיכור....

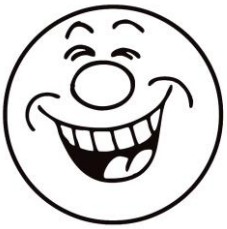

תשחץ בנושא הקיבוץ מועדון הנוערים

מאוזן

1. כמה ילדים בשנתון י"ב
4. מנכ"ל מצרפלס לשעבר
7. איירה בעלון "אצלנו"
8. ממצילי הבריכה
9. מספר זוגות האחים במועדון הנוערים
11. ממקימי הקיבוץ (ש.מ)
13. היום, שכונה חדשה פעם
15. כינויו של שרון
16. מנהלת הכלבו
17. אלופי הענפים
18. מבני שריג

מאונך

2. שער צהוב לכיוון
3. מייצר דבש
5. שמו הפרטי של קיצי
6. מחיר ארטיק בבריכה
7. לשעבר מדריכה בבוסתן
9. אתון 69
10. ליד הקופה בכלבו
12. סוחר הרדבק והבלנסטון
14. שלומי, אתי, ליבי, שיר, צור
17. גבול

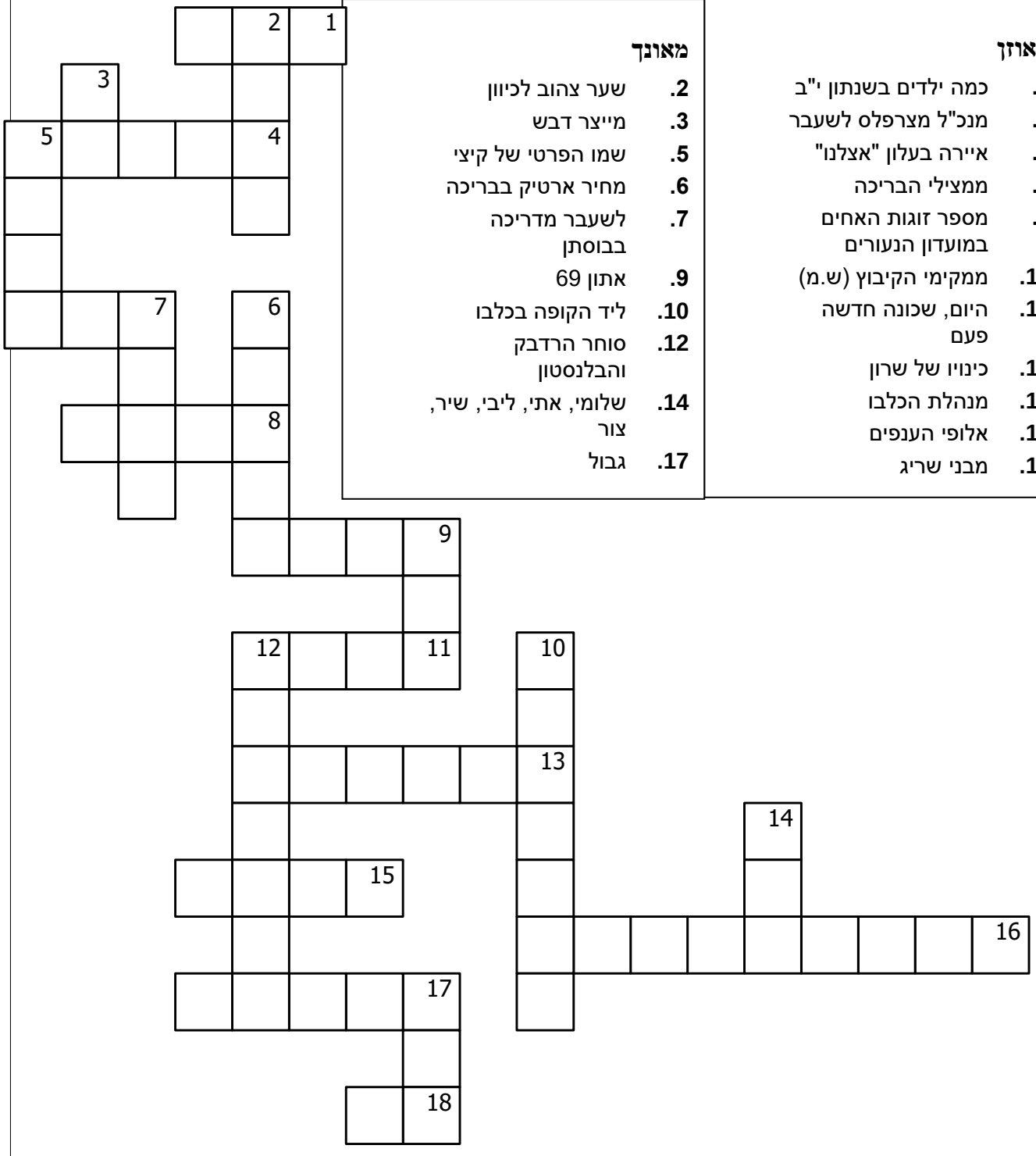

התשובות יפורסמו בהמשך דרך הקהילנט !

בהצלחה!

מה בסביבה?

סרט בגן שמואל ימי שני פתיחת דלתות ב 20:00

30.12-"בלון"

סרטים באולם תרבות עין החורש ימי חמישי ושבת

28.12 בשעה 11:00-"העורב הלבן"

הרצאות במתנ"ס פרדס חנה כרכור

19.01 בשעה 20:30 – הרצאה של אוהד חמו ("כתב ישראלי בשטחים")

15.03 בשעה 20:30-הרצאה של מריומה קליין שנטי על בית השנטי

הרצאות במלוא

5.1 בשעה 18:30- הרצאה של אבי מלר "מלחמות התקשורת בישראל"

2.2 בשעה 18:30- הרצאה של עדי מאירי "מאחורי הקלעים של עולם הפשע"

מופעים בגן שמואל

31.12 בשעה 21:00-ישראל קטורזה במופע בידור

15.01 בשעה 20:30- ישי ריבו בהופעה

23.01 בשעה 21:00- דודו טסה בהופעה

13.02 בשעה 21:00- אביב גפן בהופעה